

PRIS: KR. 1,-

BOLSJEVIK

SUF(m-l)s MEDLEMSBLAD NR. 2. 1972

INNHOLDSFORTEGNELSE:

Melding om opprettelse av organisasjonskomite	s. 2
Melding om rekrutteringskampanjen	s. 2
Om økonomikampanjen	s. 2
SOMMERLEIR – EN SKOLE I	
KOMMUNISME OG REVOLUSJON	s. 3
Om arbeidet i NGS og LNL	s. 3
LA OSS FORDOBLE SUF(m-l)s	
MEDLEMSTALL	s. 5
Sommeren 72 – avgjørende for folkeavstemninga om EEC!	s. 8
Ta grundig på studiene!	s. 8
Husokkupasjoner – kampen for et »sted å være«	s. 9
Opprett lokale Oktoberbokhandler!	s. 10
Oppsummering av NGS' EEC-avstemning.	s. 11
Sjukehussaka	s. 12
Bilag:	
UNGDOMMENS KAMP MOT EEC	

I tida fram til 20. juni skal det være avholdt følgende møter:

1. REKRUTTERINGSKAMPANJEN.

Innen 17. mai skal det være avholdt lagsmøte om rekrutteringskampanjen. Artikkelen »La oss fordoble SUF(m-l)s medlemstall« i dette Bolsjevik skal studeres. Planer skal legges.

2. EEC-KAMPEN.

Innen 1. juni skal EEC-kampen diskuteres i alle propagandalag. Artikkelen om EEC-kampen i dette Bolsjevik skal studeres. Punktprogrammet settes i verk.

3. SOMMERLEIRENE.

Innen 20. juni skal alle lag ha avholdt lagsmøte om sommerleirene og minst et masse møte/fest som propaganderer for sommerleirene. Der hvor skolene slutter tidligere, skal møtene avholdes før elevene drar fra stedet. Opplegg for møte om sommerleirene følger senere.

FRA SKAU

"DET ER HELT FEILAKTIG Å INNTA EN FORMALISTISK HOLDNING OG BLINDT GJENNOMFØRE DIREKTIVER UTEN Å DISKUTERE OG UNDERSØKE DEM I LYS AV DE FAKTISKE FORHOLD, BARE FORDI DE KOMMER FRA ET HØYERE ORGAN."

MELDING OM OPPRETTELSE AV ORGANISASJONSKOMITE

Sentralkomiteen har opprettet en Organisasjonskomite under SKAU's daglige ledelse.

Samtidig er de sentralt nedsatte DUene (Distriktsutvalga) oppløst.

Organisasjonskomiteens oppgave er å rettlede valgte distriktsstyrer, lede direkte de enheter som ligger i områder det ennå ikke er valgt distriktsstyrer og utbygge organisasjonen.

SKAU

OM ØKONOMIKAMPANJEN

I januar i år starta SKAU en økonomikampanje for å rette opp tendenser til rot og liberalisme i forbundets økonomi. Gammel gjeld hopa seg opp hos laga, uten at tiltak ble tatt for å rette opp økonomien. Kampanjen retta seg mot disse tendensene både sentralt og lokalt. Alle lag skulle holde et møte om økonomien i løpet av januar/februar.

Forbundets økonomi er blitt styrka i løpet av kampanjen. De fleste lag har avholdt økonomimøtet. En klar tendens er at de laga som har avholdt økonomimøtene har hatt framgang i økonomiarbeidet, mens det har vært stagnasjon og tilbakegang der det ikke har vært møter.

Diskusjonen i laga tok utgangspunkt i artikkelen »Stopp den revisjonistiske utgliinga av økonomien.» i Bolsjevik nr. 9/71. Den pekte på at tendensene til rot og liberalisme i økonomien »bl. a. har sitt utgangspunkt i parlamentariske og reformistiske illusjoner hos en god del kamerater.» Artikkelen fortsetter: »Men skal vi kunne gjennomføre en revolusjon og utkjempe væpna kamp mot borgerskapet, så

MELDING OM REKRUTTERINGSKAMPANJA

Fra og med 1. mai starter SUF(m-l) med en rekrutteringskampanje. Kampanjen varer til sommerleirens avslutning i august. Rekrutteringskampanjen er den første kampanjen som blir satt igang i arbeidet med å omdanne SUF(m-l) til en kommunistisk masseorganisasjon for ungdommen. Målsetninga for kampanjen er å fordoble SUF(m-l)s medlemstall. Rekrutteringskampanjen avsluttes i midten av august. Fra midten av august vil alle våre krefter konsentrere seg om å vinne folkeavstemninga om EEC. Fordobl forbundets medlemstall før den avsluttende fasen i kampanjen før folkeavstemninga!

Nærmere redegjøring om rekrutteringskampanjen fås gjennom styrene. Artikkelen »La oss fordoble SUF(m-l)s medlemstall» i dette nummeret av Bolsjevik tar for seg rekrutteringskampanjen. Artikkelen skal studeres i alle lokallag rett over 1. mai.

SKAU

må vi allerede i dag trekke konsekvensene av dette. Vi må gradvis bygge opp en illegal organisasjon. Vi trenger penger til dette; penger til å investere i maskiner etc. som gjør oss uavhengig av klassefienden i mer tilspissa situasjoner. Dette trengs både sentralt og lokalt.» De fleste har forstått den strategiske betydninga av en sterk økonomi, og har hatt bra diskusjoner om det. Likevel har det vært en del som mente de ikke hadde råd til noen kroner ekstra i måneden til forbundet. Diskusjonene har da kommet inn på grepet om privat økonomi, rot og sløsing der som ikke gjorde det mulig å betale noe ekstra. Det er mange som først gjennom kamp mot liberalisme og rot i egen økonomi er blitt i stand til å styrke forbundets økonomi.

Diskusjonene i laga har også tatt opp metoder for å få inn mer penger. De fleste høyna månedsbidragene, men mange lag kom fram til at sympatisører og p-lag måtte trekkes med i styrkinga av forbundets økonomi. Slik kan vi ta opp kampen mot gærne ideer hos dem også. Mange trur at vi

f. eks. bare kan spy ut løpesedler og at det ikke er så nøye med stensilark osv.

I alle laga var det enighet om å ha en økonomiansvarlig og at hele laget skal ha grep om økonomien for laget. En god del lag har fulgt etappeplanen som SKAU satte opp. Nesten alle har betalt kontigenten for første kvartal. Laga er flinkere til å betale internt materiale forskuddsvis. Flere enn tidligere gir gaver til sentralkomiteen. Over en tredjedel av gjelda fra 1971 er nedbetalt.

Økonomiarbeidet må fortsatt styrkes

Det er viktig at vi nå konsoliderer de resultatene vi har oppnådd og fortsetter å bygge opp forbundets økonomi. Endel lag ligger ennå etter; noen har ikke avholdt økonomimøtet og noen har 'glemte' økonomien igjen. Vi oppfordrer dem til å ta opp BV nr. 9/71 sammen med denne artikkelen.

All gjeld for 1. halvår 1972 skal være innbetalt innen 15. juni.

Alle lag skal opparbeide seg et fond, så internt materiale kan betales kontant. Slike fonds kan f. eks. bygges opp av penger som tjenes i sommerferien.

Kontigenten skal betales forskuddsvis og internt materiale kontant.

Laga må i sterkere grad utvikle stilen med å gi gaver til sentralkomiteen.

Hvert lag skal føre regnskap og lage budsjett som legges fram for medlemmene i slutten av hvert kvartal.

Gammel gjeld. SKAU vil med det første sende ut en plan for sanering og nedbetaling av gammel gjeld, fordelt på regionene etter styrke.

KAMERATER!

STYRK MASSELINJA I ØKONOMIARBEIDET, TREKK MED SYMPATISØRER OG P-LAG I UTBYGGINGA AV FORBUNDETS ØKONOMI!

TA OPP ØKONOMIEN MED ALLE NYE MEDLEMMER! FORSKUDDSVIS BETALING AV KONTIGENT OG MATERIALE MÅ BLI EN RUTINE!

For SKAU

SOMMERLEIR — EN SKOLE I KOMMUNISME OG REVOLUSJON

Kamerater!

Som allerede tidligere nevnt, vil SUF(m-l) også i år ta initiativ til flere sommerleire. Det vil bli leire for Vestlandet, Nordland, Troms/Finnmark og Østland/Sørland. For Østlandet/Sørlandet vil det bli to leire, en i slutten av juli og en fra 6–13 august.

Alle laga må allerede nå begynne å propagandere for Røde sommerleire og verve folk til dem. Den beste måten å gjøre dette på er sjølsagt å fortelle folk at sommerleir er bra saker. Ta opp åssen leirene sveiser sammen ungdommen, åssen de aktiviserer folk gjennom idrett, kultur, den praktiske avviklinga av leiren osv. Men aller viktigst: åssen sommerleiren gjennom et omfattende demokratisk liv tar opp de viktigste politiske sakene som det er viktig å få diskutert for alle de revolusjonære og progressive ungdommene som på ett eller annet vis vil gjøre noe for den revolusjonære bevegelsen i Norge.

For oss unge kommunister betyr leirene, og arbeidet med dem, en stor anledning til å knytte store, nye grupper av ungdom til ml-bevegelsen. Leirene betyr videre en omfattende anledning til å fostre en rekke nye kadre for ungdomsforbundet, og en utmerket anledning til å lære av ungdomsmassene.

Foreløpig er det tre hovedområder som tenkes tatt opp på leirene:

a. Opportunistenes politikk og praksis, satt opp mot våre linjer og politikk. På dette viset blir vi bedre i stand til å avsløre opportunisten, og mer konsekvent føre fram revolusjonær kommunistisk politikk.

(forts. side 4)

OM ARBEIDET MED NGS OG LNL

SUF(m-l)s 2. kongress diskuterte inngående hvorledes vi skulle arbeide for å omdanne oss til et ungdomsforbund. Det ble slått fast at vi måtte legge større vekt på å arbeide innafør de organisasjonene som allerede eksisterte, og som i navnet skulle forsvare rettighetene til skoleelever, studenter, læringer osv. Vår oppgave skulle være å utarbeide en politikk for å gjøre det mulig å omdanne disse organisasjonene til organisasjoner som virkelig tjente folkets interesser.

For å følge opp landsmøtets diskusjoner nedsatte sentralkomiteens arbeidsutvalg grupper som analyserte statens framstøt overfor gymnasiastene og lærerstudentene og som la opp en linje for å slå disse framstøta tilbake. Som dere sikkert også kjenner til, så påla sentralkomiteens arbeids-

utvalg laga på gymnasene og lærerskolene å få oppslutning om denne politikken fra flest mulig folk.

Etter de rapportene sentralkomiteens arbeidsutvalg har fått, kan vi slå fast at vi i stor grad har lyktes i dette arbeidet. Både landsmøtet i LNL og NGS fatta etter grundige diskusjoner mange vedtak som pekte i riktig retning og som betyr at disse organisasjonene i tida framover kan utvikle seg til skikkelige interesseorganisasjoner for elevene.

Dette kan vi se bl. a. av borgernes reaksjoner. VG kaller LNL SUF-dominert, og Unge Høyre arbeider bevisst for å splitte NGS. De har allerede opprettet en konkurrerende organisasjon.

Det er sjølsagt en av våre oppgaver å forsvare den utviklinga vi har sett i disse organisasjonene. Men dette er ikke nok. Vi veit godt at ingen feite ord hjelper i kamp mot staten. Det er bare ved å vise styrke en kan vinne fram. Det er derfor en viktig oppgave for oss på skolene å bygge opp levedyktige og aktive grunnenheter for LNL og NGS som kan sette politikken ut i livet.

b. Arbeidet med å omdanne SUF(m-l) til en kommunistisk masseorganisasjon for ungdommen. Viktig her blir å få fram kritikk av vårt arbeid, nye ideer og forslag osv. fra alle de nye folka som kommer på leirene. Diskusjoner av Røde Garde blir viktig her.

c. Arbeidet med innspurten i valgkampen før folkeavstemninga om EEC.

Videre vil vi i seminarer, grupper osv. ta opp sånne spørsmål som anarkismen, kvinnespørsmålet, Stalin, kampen mot imperialismen osv.

Det vil sjølsagt bli masse av kultur, idrett, dans, kameratslig samvær osv.

Det vil bli tatt sikte på å gjøre leirene så billige som mulig, slik at flest mulig har anledning til å dra. Greier kameratene å stille en hundrelapp, skulle dette holde til mat og opphold.

Lange reiser vil bli subsidiert, hvis det er nødvendig.

Mer detaljert program, påmeldingsskjemaer osv. vil dere få tilsendt med det første.

Glimt fra sommerleiren på Østlandet 1971.

LA OSS FORDOUBLE SUF(m-l)s MEDLEMSTALL!

SUF(m-l) setter nå igang med en rekrutteringskampanje med målsetting å fordoble organisasjonens medlemstall innen midten av august. (Se melding fra SKAU dette Bolsjevik). Denne artikkelen gir en forklaring på hvorfor rekrutteringskampanjen settes igang nå og anvisninger på gjennomføringa av den.

Hvorfor rekruttering nå?

De første marxist-leninistene var ungdom. Men de var de eneste ml-erne i landet, så de kunne ikke konsentrere seg bare om ungdommens problemer. De måtte spre løpesedler om lønnsoppgjøret, om prisstigningene, de måtte kort og godt ta seg av all mulig form for politikk. SUF(m-l) var da verken et ungdomsforbund eller et parti, men noe midt imellom, et »ungdommens kommunistiske parti».

Etter hvert ble vi sterkere, fikk tilslutning fra eldre folk, lærte mere om politikk. Resultatet kjenner dere. ML-bevegelsen består nå av to organisasjoner. MLG som skal bli partiet og som skal lede hele folkets kamp på alle områder, og SUF(m-l) som skal bli til dette partiets ungdomsforbund. SUF(m-l)s oppgave er å spre kommunistiske tanker til ungdommen, mobilisere dem til kamp, lede kampen og utvikle flest mulig unge til å bli kommunister eller sympatiserende med den kommunistiske bevegelsen.

Hvordan skal et slikt ungdomsforbund se ut? Sentralkomiteens 2. plenum slo fast at for vi kunne sies å være et virkelig ungdomsforbund måtte vi ha rekruttert i stort monn, ha en linje for de viktigste sakene som angår ungdommen, være utbygd på de største arbeidsplassene og spre kommunistisk propaganda til ungdommen i masseomfang (Røde Garde). (Se ellers kommunikeet fra SKs 2. plenum side 7 og 8).

Hvordan er situasjonen i dag? Vi har begynt arbeidet med å analysere ung-

dommens stilling. Dette materiale skal brukes til å utforme linjer for kampen der vi ikke har slike linjer tidligere. Vi har begynt å eksperimentere med nye og mer levende arbeidsmetoder. Vi har etter norske forhold relativt mange medlemmer. I tida framover må vi sjølsagt fortsette å eksperimentere med arbeidsmetodene, fortsette å undersøke ungdommens stilling og problemer, men det vi trenger i første rekke, er flere medlemmer.

Det er mange grunner for dette. Ungdommen er i dag mer radikalisert enn på mange år. Våre initiativ og riktige politikk i EEC-kampen, skolekampene, studentkampene osv., har ført til at vi i dag på landsbasis har flere tusen unge rundt oss. Disse er stort sett enige med oss og arbeider nært sammen med oss. Dette er en bra situasjon. På den andre sida veit vi at ungdommen er en ustabil kraft.

De unge i Norge i dag er utsatt for hard utbytting og er under sterkt press. Det er mange oppgaver som står foran oss i arbeidet for å mobilisere dem til kamp mot undertrykkinga. Skal vi kunne lede denne kampen på en skikkelig måte, må de som i dag står rundt oss, bli medlemmer av forbundet. Ungdomsforbundet må være en masseorganisasjon som har sine røtter overalt der ungdommen arbeider eller samles.

Ungdomsforbundet må være en masseorganisasjon for å lede denne kampen, men det må også være stort for å spre den kommunistiske ideologien til ungdommen. Ungdomsforbundet skal jo være en skole i kommunismen, en skole i proletær organisering. Det å skape en kommunistisk masseorganisasjon, det at tusenvis av unge går inn i et forpliktende kommunistisk arbeid, sikrer fortsatt framgang for folkets kamp. Det gjør det mulig å hindre ungdommens vakling.

Revolusjonen i Norge sikres ved at vi har ungdommen med oss. Ingen re-

volusjon kan vinne fram hvis ungdomsmassene er passive eller blir støttespillere for reaksjonen. Men enda viktigere er det å skape det kommunistiske arbeiderpartiet som skal lede kampen. Skolering av tusenvis av unge i den kommunistiske ideologien nå, er flere tusen kommunistiske arbeidere om få år.

Vi vinner fram gjennom kamp.

Kamerater, se dere rundt og tenk over følgende: For 6 år siden så var hele ml-bevegelsen omtrent så stor som deres lokal-lag er nå. Vi har gått voldsomt fram og mangedoblet oss siden den tid. Dette er et resultat av at vi har ført fram en riktig politikk, en politikk som flere og flere slutter opp om. Og vi skal alle huske at disse framgangene ikke har skjedd automatisk! Hver gang vi har bekjempet monopolkapitalen og imperialismen, har vi møtt sterk motstand. Alle avisene har angrepet oss og klassefienden har forsøkt å stoppe demonstrasjoner og aksjoner med politi og harde fengselsstraffer. Hver gang vi har sloss for folkets interesser, har også opportunistene sprettet i været og angrepet oss med ville fakter. Vår framgang har ikke bare vært forsøkt hindret av kapitalistene. Hver gang vi har hatt framgang, har dette skjedd i bitter kamp mot SF-ere, SFU-ere, AUF-ere, NKP-ere og KU-ere. Da vi i 1966 angrep USA for forbrytelsene i Vietnam og avslørte USA-imperialismen, ble vi ledd ut av Arbeiderbladet. Da vi forsvarte det palestinske folket i 1967, ble vi sammenliknet med nynazister av ledende SF-ere. Da vi påviste at Sovjetunionen var blitt kapitalistisk, kalte Friheten oss for CIA-agenter.

Vår historie slår derfor fast to viktige prinsipper. For det første at vi bare vinner fram når vi kaster oss ut i harde kamper mot imperialistene og monopolkapitalistene for å forsvare folkenes interesser. En organisasjon

OMDANNINGSBEVEGELSEN

som ikke alltid står i første rekke på barrikadene for å forsvare folkenes interesser, kan ikke vinne fram. For det andre slår den fast at når kampen tilspisser seg, dukker opportunistene opp og sprer sine feilaktige ideer som bare tjener til å bringe kampen inn på avveier. Vi vinner heller aldri fram hvis vi ikke tar opp en offensiv ideologisk kamp og avslører opportunistene i folkets øyne.

Borgerlige tanker hemmer framgang!

Når vi skal fordoble oss må vi forstå følgende: Vi kan ikke vinne fram ved lure triks! Det er borgerlige tanker hos oss sjøl og hos våre venner som vil hindre rekrutteringa. Disse borgerlige tankene er det vi må komme til livs.

Det er klart at mange av våre venner har store feil i synet på å bli medlemmer i forbundet. De sier: »Vi har så mye annet å gjøre», »Vi vil ikke selge sjela vår», »Vi veit for lite». Likevel må vi innse at det er hos oss hovedfeilen ligger når det gjelder rekrutteringa. Det er vi som er marxist-leninister. Det er derfor også vi som må være de aktive og pågående. Sentralkomiteen mener at hovedfeilen nettopp ligger her. Vi mener at hovedfeilen ligger i at vi ikke aktivt og dristig sprer kommunistiske ideer blant de unge. Vi kan arbeide bra i AKMED, FNL-grupper, i elevråd o.l., men når det gjelder å fortelle om kommunismen, selge RG og KK, spørre om de vil bli medlemmer i SUF(m-l), der er vi merkelig tilbakeholdende. Kort og godt, det er i all hovedsak tendensene til høyre-opportunisme som hindrer vår framgang.

Høyreopportunismen kan ha mange kilder. Ofte er det mange av oss som har høyreopportunistiske feil fordi vi tror at vi blir »uvenner» med folk hvis vi forteller om kommunismen. At de unge vil ta avstand fra oss, at vi ikke vinner virkelig stor oppslutning hvis vi sier sakene slik de er. Vår historie har lært oss at slik er det ikke. Det er som vi har vært inne på tidligere, bare når vi kompromissløst bekjemper monopolkapitalen, imperialismen og opportunistenes splittelsesforsøk at vi vinner fram.

Når folk som står nær oss sier at de veit for lite, at de ikke vil binde seg ol., er det også i all hovedsak vår oppgave å rette på dette. Vi må ta opp kamp mot

tendensene hos dem til liberalisme, til å tenke på seg sjøl mer enn alt annet. Dette gjør vi ikke ved å moralisere. Vi vinner lite fram ved å rette en truende pekefinger mot våre venner og si: »Ta deg sammen, du tjener monopolkapitalen». Vi må istedet snakke med dem om sosialismen, om Kina, Albania, om hvorledes vi arbeider i SUF(m-l), om hva vi mener om revolusjon og utenrikspolitikk, og vi må oppfordre dem til å lese om disse sakene. Det er på denne måten, ved politisk å overbevise våre venner, at vi skal rekruttere og fordoble vårt medlemstall. Dette krever også mye av oss.

Sjøl om det er høyreopportunismen som er det viktigste som hindrer framgangen vår, er det også andre saker som er vel verd å nevne. Et par av de sakene som vi vil nevne er nært knytta til den situasjonen vi var i tidligere.

På grunn av at vi da fungerte som et slags »kommunistisk parti» og av den grunn satte høye krav til å bli medlem, er det endel av oss som fortsatt forlanger for mye av våre venner for de skal bli medlem. Det grunnleggende her er at disse kameratene ikke forstår at SUF(m-l) skal bli en masseorganisasjon.

For å rettleie arbeidet når det gjelder å bekjempe slike feil, samt for å hindre utglidning i motsatt retning formulerte sentralkomiteen på bakgrunn av diskusjonen på kongressen, 10 punkter, krav for medlemsopptak.

Det blir viktig for alle å gå tilbake til disse punktene og studere sin praksis på bakgrunn av disse. Punktene er tidligere offentliggjort i Bolsjevik. Vi bringer dem derfor ikke her. Det som det imidlertid er viktig å slå fast, er at vi ikke forlanger at medlemmene skal forstå alt mulig til minste detalj. Vi forlanger heller ikke at de skal bryte med gamle venner, snarere tvert om. For å kunne rekruttere mange av våre venner må vi ta et oppgjør med disse sekteriske ideene.

Det er også en annen feil som henger sammen med fortida. Det at vi var »ungdommens kommunistiske parti», var riktig. Det var riktig å stille strenge krav til medlemmer i denne harde oppbyggingsperioden. Uten en slik politikk ville vi ikke klart å konsolidere den kjernen som i dag har skapt MLG og omdanner SUF(m-l). Men denne politiske linja førte også med

seg for noen kameraters vedkommende en masete arbeidsstil med massevis av møter. Vi fikk et overslag med mote-kommunisme og monopolisering av arbeidet. Vi har tidligere tatt et oppgjør med dette som vi for enkelthets skyld kaller krigskommunismen. Men noen kamerater kan den dag i dag ikke skille mellom det som på den tida var riktig ved de strenge krava og det som var feil, maset og monopoliseringa. Det heroiserer krigskommunismen og blir isolert fra ungdommen.

De forstår ikke at en forutsetning for framgang for oss nå, er å være der de unge er, delta i deres diskusjoner. De tror at det er noe gjevt i å mase rundt og ikke konsentrere sitt arbeid blant sine venner, og de skryter av det til enhver tid. Dette er ikke bare forkastelig for oss ml-ere, det er ikke bare feilaktig, men det fungerer faktisk nå helt reaksjonært. Dette sjølskrytet om hvor flinke man er og hvor sliten man blir fremmer bare den tvilen våre venner har når det gjelder å melde seg inn hos oss.

Vi mener ikke med dette at vi skal si følgende: »Bare kom til oss, her er det bare gøy, du kan få gjøre akkurat hva du vil, være like slapp du vil.» Det er ikke dette vi mener. Det er et faktum at medlemskapet forplikter, at vi må ofre mye av våre egne dagdrømmerier for å tjene folket. Dette må vi sjølsagt si til kameratene. Det tjener ikke folkets sak i Norge å lure folk inn i ml-bevegelsen under falske løfter. Men all kommandering og sjølskryt må vi legge fra oss. Det er gjennom politisk overbevisning at vi skal få våre venner til å arbeide for folkets beste.

Hvordan skal vi rekruttere?

Vi har nevnt det viktigste her allerede. Vi skal rekruttere ved at vi sloss for folkets interesser, ved at vi sprer kommunistiske ideer. Dette skal vi gjøre ved å diskutere med flest mulig både på tomannshand og på møter, ved å selge Røde Garde og Klassekampen og ved å spre våre egne lagsaviser. Rettesnora for dette arbeidet må være: **Jo dristigere vi er i massekampen, jo mer vi diskuterer med folk om kommunismen, jo flere medlemmer får vi.**

Men det er også viktig at vi setter oss bestemte mål og arbeider mest med dem som det vil være lettest å få med.

OMDANNINGSBEVEGELSEN

Derfor må vi spørre alle dem som på en eller annen måte har deltatt i RAF-arbeidet om de vil bli medlemmer i SUF(m-l). Det gjelder om de har deltatt i en komite, om de har vært på et møte eller en fest, om de har vært med på en eller annen aksjon eller om de har gått i toget.

Som et utgangspunkt for diskusjonene med dem kan vi f. eks. ta opp de 10-punktene med dem. Diskutere disse, høre om de er enige i den politikken som blir streka opp der, og på den bakgrunn spørre dem om de vil organisere seg. Da vil vi med en gang få en diskusjon om medlemskap, og sjøl om vi kanskje ikke klarer å overbevise alle, kan vi lære en masse av de motforestillingene og den kritikken de ganske sikkert vil legge fram.

Den neste gruppa som dere må gå på å spørre er de unge medlemmene av AKMED. Mange av disse har gjennom EEC-arbeidet lært mye om det norske samfunnet. Lært seg å kjenne venn fra fiende, forstått AP og LO-ledelsens forræderi, gjennomskuet folk med Finn Gustavsens radikale fasade (husk han sa at det ville være provokasjon om AKMED fikk statsstøtte). Mange av disse vil sikkert bli medlemmer hos oss hvis vi bare spør dem og er flinke til å diskutere politikk med dem. Sett dere det målet at dere skal diskutere medlemskap med alle de unge medlemmene av AKMED.

Det samme vil sjølsagt også gjelde for lokale avdelinger av FB, FNL-gruppene og andre grupperinger. Tenk dere om. Når dere organiserer en FNL-gruppe på skolen deres, spurte dere de som dere fikk med i den først om de ville melde seg inn i SUF(m-l)?

Eller la oss spørre enda vennligere. Har dere spurt alle som er medlemmer av propagandalaget deres om de vil bli medlemmer hos oss? Hva er grunnen til at disse folkene ikke er medlemmer?

Sett dere det målet å melde alle i propagandalaget inn i forbundet.

Det er klart at bare ved å diskutere med de folkene som vi på en eller annen måte har kontakt med, vil vi få mange medlemmer. Men det er klart at skal vi bli en masseorganisasjon, så nytter det ikke bare å spørre folk vi kjenner fra før. **Vi må komme i kontakt med flere folk!** I tida fram til september har vi massevis av muligheter for å komme i kontakt med flere folk.

- Vietnam-uka 8.-13. mai skal vi manifestere motstanden mot USA-imperialismen
- 17. mai skal vi markere EEC-motstanden.
- 7. juni skal vi mobilisere ungdom i tusenvis ut i demonstrasjoner mot EEC.
- Fra og med nå skal vi mobilisere så mange som mulig til å delta i våre sommerleire.

Det er viktig at dere planlegger rekrutteringsarbeidet deres godt. Sett dere mål for hvor mange dere skal verve av RAF-deltakere, AKMED-medlemmer osv. og kontroller jevnlig at dere klarer å oppnå de måla dere setter dere. Bare systematisk arbeid vil kunne sikre at den målsettinga vi har satt oss, fordobling innen midten av august, vil bli oppfylt!

Rekruttering er ikke nok.

Vi veit alle at det er ikke nok bare å rekruttere mange nye medlemmer. Vi ønsker ikke en organisasjon av papir-medlemmer slik som Unge Høyre eller AUF. Vi vil at SUF(m-l) skal være en organisasjon som skal forsvare ungdommens interesser og utvikle så mange som mulig til kommunister. Det som er kjernepunktet her er å gi alle nye (og gamle) medlemmer kjennskap til vår politikk, kjennskap til marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Her må vi være oppmerksomme på at de folkene som kommer sikkert har ulik kjennskap til politikken vår. Noen er helt eller nesten blanke, andre har lest flere bøker og kan ha fulgt med i flere år. Det er derfor viktig at vi benytter oss av forskjellige former for å lære dem politikk. Sentralkomiteen kommer til å lage ferdig en ny utgave av grunn-sirkelen som skulle dekke en god del av behovene for helt nye medlemmer. I tillegg bør vi sette igang og eksperimentere med andre former for studier. Uformelle diskusjonsgrupper for medlemmer (og ikke-medlemmer) som er »blanke» og som kan ta opp saker som: Hva er SUF? Imperialisme, Vietnam, Kina, Albania osv. Vi foreslår også at det på lagsbasis eller også på storlagsbasis settes igang frivillige diskusjonskvelder på saker som Kinas utenrikspolitikk, anarkisme, populisme osv. Det som er viktig er at hele livet i vår organisasjon blir gjennomsyret av

politiske diskusjoner. Vi må lære oss mest mulig om politikk ellers kan vi ikke overbevise våre venner om at de skal slutte seg til oss.

Men vi vet også at studier og diskusjoner ikke er nok for å utvikle de nye (og gamle) medlemmene til kommunister. De som slutter seg til oss vil gjøre noe. De er opprørt over samfunnet, de ønsker å forandre det. For å holde på de nye medlemmene og for å utvikle dem må vi la dem få arbeidsoppgaver. Et ungdomsforbunds liv må være prega av aksjoner. Sett igang de nye medlemmene til å utforme, planlegge og gjennomføre aksjoner av forskjellig art, alt fra løpeseddel-utdelinger, plakatklistringer og Røde Garde-salg, til åpne møter, demonstrasjoner og husokkupasjoner.

Til diskusjonen

1. Ta for dere kommunikeet fra 2. plenum. Diskuter hvorfor det er viktig å omdanne SUF(m-l) til en masseorganisasjon for ungdommen. Hvorfor skal vi fordoble oss nå?
2. Ta nøye for dere avsnittet »Borgerlige tanker hindrer framgang». Diskuter det og vurder arbeidet deres ut fra det. Kjenner dere dere igjen, eller er det andre saker dere anser som viktigere? *ORLEANTSERING!*
3. Diskuter deres muligheter for rekruttering og lag en realistisk plan for hvordan dere skal gå fram for å fordoble medlemstallet. Styret bør på forhånd lage et utkast til en slik plan som tar opp rekruttering fra organisasjoner osv.
4. Ta opp de sakene som er reist i avsnittet »rekruttering er ikke nok». Hvordan skal dere fremme den politiske diskusjonen i laget? Hvordan skal dere aktivisere og utvikle medlemmene best?

Tillegglitteratur: Kommunike fra SKs 2. plenum, 10 punktene for rekruttering (BV nr. 9/71).

SOMMEREN 72 —

AVGJØRENDE FOR FOLKEAVSTEMNINGA OM EEC!

Organiser »sommergjenger i EEC-motstanden!

DNA og Høyre forbereder nå et massivt propaganda-opplegg for sommeren, for å lure det norske folket inn i EEC. Staten har bevilget 14 mill. kroner, og DnC og Bankforeningen forsikrer at det skal ikke stå om penger. Sosialdemokratene har dessuten trening i smarte opplegg av denne typen. Vi kan vente oss noe a la Dizzie Tunes, Wenche Myhre, ballonger og gratis presanger rundt om på landets badestrender, campingplasser, og viktige turiststeder.

Hvis EEC-motstanderne nå »tar sommerferie» dvs. kutter ut, drar på haiketour til Algerie f. eks., så ser det farlig ut for EEC-kampen! I stedet bør vi stille som parole til oss sjøl og til alle våre venner at nå, akkurat denne sommeren — da bør vi mest mulig **BLI I NORGE!**

Vi skal ikke sitte rolig å se på at EEC-imperialistene griper initiativet fordi om det er sommer! Tvert om, vi skal dit massene er og fortelle dem hva som er riktig om EEC, og vi bør ha starta med det **før** stor-offensiven til EEC-tilhengerne setter inn. Derfor: **Organiser sommergjenger i EEC-motstanden!**

En blant flere muligheter er at 3-4-5 stykker tar med seg EEC-materiell og fine plakaten slik at de kan sette opp

en stand og selge materiell. Røde og norske flagg markerer standen fint og gir ofte bra utgangspunkt for diskusjon. Finn dere en kasse som dere kan holde appell fra! Hvis dere tar med en gitar, eller får noen til å spille, og selger AKMED sangbøker, så kan dere jo mobilisere folka til å møte EEC-imperialistene med anti-EEC-viser! (og så skrive om det i avisa etterpå)

Har dere oversikten over de viktigste feriestedene i deres distrikt? Vet dere hvor folk er om sommeren? Skal det være noen festivaler, stevner eller liknende som bør planlegges særskilt godt? Hvis det er stevner eller festivaler som enten er viktig i landsmålestokk, og/eller som dere har vanskeligheter med å dekke sjøl, så send rapport om dette så snart som mulig! Da kan det sendes forsterkninger til disse stedene.

Store resultater kan oppnås gjennom slike opplegg, hvis vi ser mulighetene, og dristig kaster oss ut i dem! Det avgjørende vil mange steder bli om vi greier å resolutt avvise »tutlete» ideer hos oss sjøl.

Start diskusjonen på hvordan dere, sammen med venner kan lage slagkraftige »sommergjenger» i EEC-kampen!

Utløs massenes raseri mot EEC og DNA-ledelsen — kampen mot EEC skal vinnes!

TA GRUNDIG PÅ STUDIENE!

Noen steder er det tendenser til å ta mer lettvtint på studiene enn tidligere. Noen kamerater sier at »vi må ut å dele ut løpesedler og forberede neste EEC-aksjon, så vi har ikke tid til å studere». Det er heller ikke alltid slik at eldre, skolerte kamerater ser det som sin oppgave å skolere opp de nye kameratene, men i stedet gir dem praktiske oppgaver »som de kan klare».

Men ettersom vi nå er blitt et kampforbund, så kreves det av oss at vi er i stand til å utvikle en riktig politikk og taktikk for de kampene vi skal lede. Det er det ingen andre som gjør for oss. Men dette forutsetter igjen at vi må kunne analysere politiske og taktiske problemer, ellers blir vi »fåketete revolusjonære som vakler hit og dit».

Tenk dere godt om kamerater, klarer vi på levende vis å fortelle om sosialismen? Klarer vi å avsløre frasene hos SF-ere, anarkister og populistene på grundig vis, eller har vi lett for å ty til plattheter når vi diskuterer med slike folk? Skal vi klare å lede ungdommens kamp, skal vi rekruttere massevis av nye medlemmer, så er vi nødt til å klare slike saker.

Det er klart at det som er viktigst her er at vi setter oss inn i hva de angriper oss for, og ikke er redde for å oppsøke

dem i debattene. Det er først ved aktivt å diskutere med slike folk vi klarer å kjenne deres argumenter og kan ruste oss til å avsløre dem. Vi finner først ut hvorledes pæra smaker ved å ta en bit av den.

For å bedre på studieaktiviteten i forbundet har SKAU tatt initiativet til å lage to saker. Det første er en ny grunnsirkel som er beregna på helt unge, nye medlemmer. Denne grunnsirkelen blir ferdig tidlig i mai. Flest mulig sirkler bør bli satt igang på dette opplegget. Seinere vil det bli laga andre studiesirkler som skal dekke behovene for en annen form for studier.

I tillegg til dette arbeides det nå med et opplegg for **frivillige studier** som f. eks. kan gjennomføres for alle interesserte på storlagsplan. De emnene som det vil bli laga slike opplegg på er i første rekke væpna revolusjon, populismen, anarkismen, og den moderne revisjonismen. Det er mange måter å organisere dette på. Helgeseminar i storlagsregi eller bare samle dem som har tid og lyst en kveld.

OM HUSOKKUPASJONER – KAMPEN FOR »STED Å VÆRE»

1. Okkupasjonene og kampen for »sted å være» har blitt en landsomfattende massebevegelse!

I løpet av det siste halvåret har det utvikla seg en massebevegelse blant ungdommen. Ungdommen har i et langt større omfang enn tidligere begynt å slåss for sine krav om steder å være, skikkelige bevilgninger til fritidstilbud osv. Marxist-leninistene har stått i spissen for de fleste av disse kampene. Det skal vi fortsette å gjøre, og derfor er det viktig å summere opp noen erfaringer av de kampene som allerede har vært ført.

Viktigst i den nevnte bevegelsen har vært ungdommens okkupasjoner av hus for sjøl å bygge opp steder å være.

Myndighetene har vært totalt døve for ungdommens krav. De har totalt neglisjert oppgaven med å bygge ut kommunale fritidsklubber og liknende tiltak. I stedet har de tvert om skåret ned bevilgningene til slike tiltak. I Oslo står flere kommunale klubber i fare for å bli stengt pga. pengemangel. Dermed ser vi at en rekke brukbare hus, som disponeres av kommunene, har stått tomme og ubenyttede uten at byråkraterne har løfta en finger for å etterkomme ungdommens krav.

Hva er så grunnen til dette? Monopolkapitalen og dens byråkrater i stat og kommune ønsker ikke å etterkomme ungdommens krav frivillig. Bevegelsen blant breie lag av ungdommen i progressiv retning har vist at de ikke engang i sine »egne» klubber har greid å holde den ønskelige ideologiske og politiske kontroll. Videre er denne typen arbeid blant ungdommen lite **profittabel**. Og når ungdommen tar saka i sine egne hender, okkuperer hus og bygger ungdomssentra som ungdommen sjøl har **kontrollen over**, gerskapet fra seg av skrekk over å miste kontrollen over viktige grupper av ungdommen.

2. Borgerskapet nytter alle midler i å undertrykke ungdommens krav.

Borgerskapet har brukt flere typer taktikk for å undertrykke bevegelsen blant ungdommen for å tilkjempe seg steder å være. I Trondheim okkuperte ungdommen det nedlagte fengslet Vollan. Kommunepampene saboterte dette tiltaket med alle midler, og nekta å yte det noen støtte overhodet. Men til tross for dette blomstra aktiviteten, og formannskapet holdt **hemmelig** møte der det ble beslutta å rive huset i en lynaksjon med politistøtte. (SFere i bystyret i Trondheim kjente til planene uten å informere okkupantene!) Tidlig mandag morgen etter påske, da folk var på skole, jobb etc. slo byråkraterne til og reiv huset eskortert av 30 purk.

I Bergen der ungdommen også hadde gått til okkupasjon, stilte purken med 60 mann og kasta folka ut med makt. I Skedsmo har kommunen valgt en annen taktikk. I flere år har ungdommen her krevd å få et sted å være i fritida. Men kommunebyråkraterne saboterte krava. Ungdommen okkuperte også her et hus. Kommunen har her ikke brukt purk, fordi krava står meget sterkt i befolkningen. I stedet har de

med alle midler prøvd å demoralisere ungdommen. »Stedet er alt for dårlig», »tiden vil vise at det ikke nytter å gjøre noe med det», sier de. De har stengt av strømmen. De har også prøvd å kjøpe lederne av okkupasjonen ved å tilby dem »å få gå på ungdomslederkurs», slik at de skal drive betalt arbeid blant ungdommen.

I Oslo okkuperte endel yrkesskoleelever og ungdommer fra distriktet omkring et hus i tilknytning til yrkesskolens lokaler i Elvebakke. I første omgang kom purken med trusler om hunder og tåregass overfor okkupantene. Men de ga seg ikke og barrikererte huset. Politiet planla så å storme huset, men over tusen studenter gikk i demonstrasjon ned til huset for å støtte okkupantene. Politiet fikk seg en alvorlig smekk, og la hurtig bort planene sine.

Kommunen la så opp en dobbelttaktikk: på den ene sida lovte de at okkupantene skulle få disponere huset. På den andre sida ble det satt i gang hets mot okkupantene i pressa. Reaksjonære på yrkesskolen satte i gang splittelsesmakeri for å splitte yrkesskoleelevene fra okkupantene, og kjørte på at »SUF(m-l) har tatt huset fra yrkesskoleelevene». Men okkupantene tok tiltak med propaganda og diskusjoner blant elevene, og overvant disse splittelsesforsøkene. Nå står oppgaven med å bygge opp huset til et virkelig ungdommens hus både for yrkesskoleelevenes og ungdommen i distriktets aktiviteter. Allerede har mer enn tusen ungdommer tatt del i aktivitetene. Pga. det politiske presset som er etablert, er kommunen nå i ferd med å bli pressa til å gi garantier til okkupantene og yrkesskoleelevene. Dette er en stor seier!

3. Taktikken i arbeidet med ungdommens fritidskrav.

For det første må vi være klar over at **okkupasjoner** og ulike typer aksjoner for å presse kommunen til å bevilge penger til aktivitet for ungdommen, er to typer kampoppgaver som henger nøye sammen. Videre at okkupasjoner ikke er i **stedet** for arbeid i de allerede eksisterende ungdomskubbene for å vinne ungdommen for revolusjonært arbeid.

Når det gjelder arbeidet med ungdommens fritidskrav er det derfor **tre** former vi må konsentrere oss om:

a. massearbeid innafor de eksisterende ungdomskubbene.

b. nedsettelse av aksjonskomiteer for å mobilisere ungdommen til å kjempe for krav overfor kommunen om bevilgninger, etablering av klubber osv. Demonstrasjoner, møter osv. er egne kampmidler.

c. okkupasjoner for å sette en stopper for byråkratenes trenering av ungdommens krav og bygge opp **progressive** ungdomssentra.

Jeg skal knytte noen få kommentarer til det siste punktet utfra erfaringer vi kan oppsummere til nå.

For det første må en okkupasjon være resultat av grundig massearbeid blant ungdommen på forhånd. Still kravene overfor kommunen om bevilgninger, sted å være osv. Jobb med å slutte en bredest mulig front bak disse kravene. Når

det viser seg nødvendig med å ta saken i egne hender, så planlegg grundig. Plukk ut et brukbart sted som står tomt. Best er det om det ikke er umiddelbare planer om rivning. I den første tida må stedet sikres skikkelig med mange folk og opplegg for at purken ikke skal kunne kaste ut folka.

Det neste som er viktig er å organisere de som jobber mest fast med huset. Diskuter et program for huset og tegn medlemmer blant de mest aktive, slik at disse på allmannamøte velger et fast styre! Alle andre bra folk er sjølsagt velkomne på allmannamøte.

Videre må det jobbes med raskt å få i gang aktiviteter, diskusjoner, grupper o.l. i huset. Avgjørende er det å samle støtte til tiltaket, slik at det etter en stund er politisk umulig å kaste ut okkupantene! Vi kan sjølsagt ikke basere oss på å holde huset «militært» for all framtid. Kommunen må presses til innrømmelser gjennom politisk press!

Husk at fyll, stoff osv. må tas opp på allmannamøte fra første stund og fordømmes i huset. Stedet må ikke bli tilholdssted for filleproletariatet. Dette vil diskreditere huset i de breie massenes øyne og hindre masseoppslutning!

Gås det først til slike aksjoner må de overvåkes og ledes skikkelig! Vær derfor klar over at EEC-kampen fortsatt er hovedoppgaven i massekampen når slike aksjoner planlegges.

Når vi er med på slike aksjoner må vi både fungere som avantgarde og opprettholde vår sjølstendighet som kommunister. Vi må umiddelbart opprette en fraksjon som hele tida diskuterer hvorledes sakene utvikler seg og legger opp en linje for hele aksjonen. Vi må gjennom egen ml-avis i huset propagandere for vårt syn. Vi må selge RG og KK og vinne mange nye aktivister over til den kommunistiske bevegelsen.

OPPRETT LOKALE OKTOBERBOKHANDLER!

Forlaget vårt har satt seg som mål i løpet av dette året å bygge ut en kjede av bokutsalg i hele landet. Til nå har vi to butikker i Oslo, samt en i Bergen og en i Trondheim. Bokhandlerne har allerede vist seg som gode redskaper for å styrke massearbeidet og utbredelsen av den revolusjonære teorien. Når butikkene blir kjent blant folk på stedet, begynner de å fungere som en «fast stand» der folk kan komme innom for å diskutere vår politikk.

Lokale trykkerier har tidligere vist seg delvis å være en stor belastning for laga og kaderen. Sånn er det ikke med lokale bokhandler. Dere vil trekke til dere mange nye folk, og kameratene som står i butikkene vil få et regelmessig massearbeid. De blir nødt til å skolere seg i den litteraturen vi selger, og må bli i stand til å forklare ml-bevegelsens politikk på et utall felter. Det betyr ikke at man må ha toppskolerte «professorer» for å sette i gang. Kunnskap kommer gjennom praksis!

Hva må til for å lage bokhandel?

1. Det første dere må gjøre er å skaffe et lokale. Det må ikke være for dyrt eller ha høyt innskudd. Husk: alle lokale utgifter skal betales gjennom driften. Svar på annonser i lokalpressa og spre opplysninger om at dere er på jakt etter et sted til så mange progressive som mulig.
2. For å kunne åpne bokhandel, må man «båndlegge handelsbrev i handelskommunen». Hvis ingen av ml-erne sjøl har handelsbrev, må dere finne fram til en annen som er pålitelig og progressiv, og som vil stå som bestyrer av driften. Handelsbrevet skal registreres hos de lokale handelsmyndighetene, som regel politiet. Dere må ha handelsbrevet klart før dere går til noen form for investeringer.
3. Den lokale bokhandelen skal registreres som filial av Forlaget Oktober A/S' butikk-kjede.
4. Når dette er i orden kan dere begynne med opp-pussing og innredning. Hvis dere har plass til det, er det fint å gjøre det sånn at folk kan sette seg ned og ta en kopp kaffe og slå ev en prat. En av de butikkene vi oppretter nå snart, skal

også bruke lokalet til forskjellige kulturaktiviteter, som spilling, film osv.

5. Bøker, plater osv. skal bestilles gjennom forlaget i Oslo. På den måten får vi størst rabatter.

Det er sjølsagt ikke nødvendig i første omgang å lage en butikk som har åpent hele dagen, med folk heltidsansatte osv. Til å begynne med kan det være nok å ha åpent f. eks. to ettermiddager i uka, og alt kan drives på dugnad. Derfor er Oktober-bokhandel noe alle kan klare å lage!

NB: Før dere skriver under kontrakter el. l. må dere kontakte forlaget sentralt, gjerne gjennom Organisasjonskomiteen.

Forlaget har nettopp (omsider) utgitt en meget viktig bok: Skrifter i Utvalg av Mao Tsetung. Den er på nesten 400 sider, og koster bare tjue kroner. (innbundet). Alle må bestille den til salg blant medlemmer, sympatisører og andre interesserte. Den inneholder en rekke viktige artikler som det vil styrke bevegelsens arbeid om flere studerer.

Ellers kan vi opplyse at vi nå selger den svenske boka «Marxisme eller trotskisme», som grundig river den opportunistiske strømminga i fillebiter! Den gjennomgår hele trotskismens historie, analyserer utviklinga i Sovjet etter 1953 og avslører dagens svenske trotskister. (kr. 20)

I mai kommer det flere nye ting. I samarbeid med en Irlands-gruppe utgir forlaget den talen IRA-lederen Malachy McGurran holdt i Oslo. Videre kommer et hefte om proletarietets diktatur. Vi jobber også med en pocketbok om Irland. Nytt opplag av heftet om Stalin kommer snart, og svenske utgir SUKP(b)s historie fra 1938.

Ellers vil vi oppfordre dem som ennå ikke har solgt LP-plata «Slutt opp, kamerat» som forlaget ga ut sist sommer, til massene på stedet, om å bestille den snarest. På den måten kan vi også vurdere å presse et nytt opplag.

Send gjerne forhåndsbestillinger! Merk Forlaget Oktober A/S' nye adresse. Boks 8379, Hammersborg, Oslo 1.

OPPSUMMERING AV NGS' EEC-AVSTEMNING

NGS avstemninga om EEC var en seier for EEC-motstanden. Den var likeledes et gjennombrudd for vårt krav om prøveavstemninger om EEC. Av landets 160 gymnas deltok 125. Viktig er at flere skoler enn de som er medlem av NGS deltok. Av samtlige elever på de 125 skolene deltok 32 785 eller 78,5%. Resultatet var en seier for EEC-motstanden. Av dem som tok standpunkt gikk 61,3% mot EEC, 38,7% for EEC. Tar vi med vet ikke stemmene blir tallene følgende: 48,6% mot, 30,6% for og 20,8% vet ikke. Av det samla antall skoler var det 102 skoler mot, 22 for, en skole gikk ut med nøyaktig likt stemmetall for og mot. 18 av landets fylker var Nei fylker. Oslo og Vestfold hadde flertall for. Som vi ser er dette bra – men det kunne vært bedre. Arbeidet foran avstemninga hadde en rekke svakheter som vi her vil peke på. Det ble ikke drevet noen skikkelig «valgkamp» – vi kasta ikke kreftene våre fullt ut inn i arbeidet, på tross av at det ble understreket at NGS avstemninga var vår viktigste oppgave i en lang periode. Vi arbeidet på altfor mange steder på den gamle rutinemessige måten – slik at vi ikke nådde ut til den virkelig store elevmassen med vår propaganda. Dette ser vi klart på det store antallet vet ikke stemmer. Noe som sjølsagt også spilte inn her er de manglene ved vår propaganda som vi har understreket i den andre EEC-artikkelen!

Avstemninga lærte oss at vi i langt mindre grad enn vi har gjort skal ta det for gitt at ungdommen er mot EEC. Det må iøbbes hardt, fantasifullt og grundig skal vi lykkes i å mobilisere flertallet av norsk ungdom mot EEC.

Det mest alvorlige som ble avslørt gjennom avstemninga var situasjonen i Oslo – det ble flertall for EEC. Vi vet alle vilken viktig rolle Oslo spiller for hele landet – det som skjer her får store konsekvenser for motstanden overalt. Det ville være en meget dårlig ting om tilhengerne her i Oslo

virkelig klarte å holde på sin side flertallet av Oslos gymnasiaster, om de klarte å mobilisere dem i kampen for EEC. Det er vår plikt i den situasjonen vi nå er i å snu stemninga til EEC-motstandens fordel – vi har ikke god tid på det – vi må bruke sommeren godt!

Tallene for avstemninga viste også at motstanden er langt kraftigere i utkantstrøka enn i de store, mellomstore og mindre byene f. eks på Østlandet. Det har sin naturlige årsak, ungdom i utkantstrøka føler sitt livsgrunnlag mer direkte trua enn ungdom i byene. Vi vet jo at ungdom i byene også er svært trua av EEC, perspektivene med arbeidsløshet og tapet av nasjonal selvstendighet vil ramme all ungdom uansett hvor den befinner seg. Skoleverket på alle nivåer gjør sitt beste for at ungdommen ikke skal ta standpunkt til EEC eller at de skal ta standpunkt for EEC. Det er vår oppgave å gå ut til ungdommen og forklare dem hva EEC innebærer – vi må gå ut til ungdommen med politikken vår slik at de virkelig lytter til oss og tar standpunkt mot! Vi må forbedre arbeidsmetodene våre og vi må rette opp vår perspektivløse propaganda. (Se den andre EEC-artikkelen).

En tredje viktig sak å understreke, på tross av at noen skoler gikk ut med flertall for EEC er det på hver eneste av de 125 skolene som deltok grunnlag for Arbeiderkomiteer, på hver eneste skole var det EEC-motstandere! Og kamerater, der hvor det finnes en EEC-motstander, er det håp for framgang i arbeidet. Vi er sikre på at på hver eneste skole her i dette land finnes det folk som er mot EEC. La dette bli en kraftig utfordring for EEC-arbeidet vårt resten av skoleåret og i sommer. Grip dagen og timen – overvinn vansker med eksamener og oppløsning. Organiser alle de dere makter før skolen slutter for godt og sørg for at dere ikke taper en EEC-motstander av syne i sommer!

SJUKEHUSSAKA

Situasjonen på staden er at sjukehuset lenge har stått i fare for å bli lagt ned til fordel for eit sentralt sjukehus. Folket var redde for å misse sjukehuset, og det vart skipa til fakkeltog med oppslutning frå det store fleirtalet av bygdefolket samt mange tilreisande. Liknande aksjoner vart skipa til andre stader i fylket der liknande sjukehus stod i fare for å bli lagt ned.

Trass i den store folkeopinionen og eit fylkesstingsvedtak mot sentralisering, vedtok regjeringa å sentralisere. Dette vakte stor motstand i fylket, og det kom til store demonstrasjonar.

Etter desse protestane har Bratteli og Co forsøkt å dysse ned motstanden med vage lovnader om at det nok skal bli ei ordning med dei små sjukehusa og.

Her i bygda har det lenge vore vanskeleg å skaffe lækjarar til sjukehuset. I og med vedtaket om sentralsjukehus er framtida svært uviss. Det er mykje truleg at sjukehuset i den næraste framtida vil bli omlagt til sjukestove – noko som i røynda vil bety nedlegging av sjukehus. Dette er sjølv sagt ikkje folket tent med.

På grunn av den nye stoda er det no ekstra vanskeleg å få lækjarar hit, og pr. i dag har vi berre utanlandske.

Overlækjaren hadde fått ny stilling i eit anna land. Han hadde ikkje fått forlenga arbeidsløyva i Noreg og ikkje fått melding om han kunne få halda fram ved sjukehuset. Dersom han ikkje fekk dette på kort tid, ville han seie ja til den nye stillinga – dette ville i praksis seie at sjukehuset allereie **då** ville bli nedlagt.

Ei gruppe leia av bygdas kapitalistar, som profiterer på sjukehuset, tok initiativ til eit fakkeltog for at overlækjaren skulle bli verande. Dette var gjort **før** folket var klar over kva som eigentleg skjedde. Den spesielle leiinga som demonstrasjonen fekk, gjorde at det offisielle målet med demonstrasjonen avgrensa seg til berre å gjelde krav om at overlækjaren måtte bli. Leiinga avviste forslag frå oss om å bere transparangar som gjekk mot det som var årsaken til denne situasjonen – nemleg sentraliseringa.

Vi meinte at det målet som demonstrasjonen gjekk inn for, ville tilsløre den eigentlege problemstillinga og stødde ikkje demonstrasjonen.

I dag ser vi at dette var feil. Vi gjorde ikkje ei grundig nok analyse av situasjonen. Vi gjorde ikkje forsøk på å finne hovedmotseiinga. Dersom vi hadde funne denne, hadde vi oppdaga at det var nettopp krava om at overlækjaren måtte bli værande som gjald nett **då**. Dersom han hadde reist, ville sjukehuset bli lagt ned, og det ville føre til forverring for folket på eit tidlegare tidspunkt. Derimot hefta vi oss opp i motseiinga mellom den reaksjonære leiinga og folket.

Mangel på analyse og politisk diskusjon i laget førte til at vi ikkje såg på krava om at overlækjaren måtte bli, som eit utgangspunkt for ein folkefront.

Dette var i realiteten ei nedvurdering av massen som ved tidlegare aksjonar har synt å ha eit langt vidare perspektiv enn demonstrasjonsleiinga. Men folket slutta og opp om denne demonstrasjonen, sjølv om mange var ueinige med leiinga. Denne oppslutninga førte til at overlækjaren fekk lovnad om å bli og sjukehuset er framleis i drift.

Kva skulle vi ha gjort?

Vi skulle ha delteke i aksjonen og delt ut flygeblad der vi peika på at vi stødde kravet om at overlækjaren måtte bli. Vi burde samstundes ha sett saka i eit vidare perspektiv – noko som kunne ha gitt oss innpass i det breie lag av folket. Dette kunne såleis blitt eit grunnlag til ein seinare aksjon med vidare perspektiv.

ML-rørsla har nettopp ført kamp mot Hovden-gruppa og ideane deira. Sjølv om denne gruppa er slått tilbake, syner det seg at hovdenismen ikkje er utrydda. Det vi gjorde, var nettopp å slå inn på Hovden-lina ved å stille krav til fronten som ikkje var realistiske i den aktuelle situasjonen.

**KAMERATER! VER PÅ VAKT MOT »VENSTRE»-
AVVIK INNAN VÅRE EIGNE REKKJER.**

OM BOLSJEVIK

Kamerat! Bolsjevik er ditt blad! Vi må ikke se på BV som SKs organ for utkjør til medlemmene, men sjøl går inn for å styrke bladet

Har du erfaringer som er nyttige for hele bevegelsen, så send dem inn. Særlig gjelder dette arbeid vi har brakt lite stoff fra, f. eks. arbeidet i militæret, arbeidet i en lokal FB-komite, arbeid i live opp i Bolsjevik, send det til oss!

BV-red.